

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

II Ser. LXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

petebat d̄seq̄rēt. Quid ei oīo n̄ p̄ efficere
fīm ip̄m. Oīo indicis irā placat Ero. xxij.
D̄ramit moyses et placat est dñs. Sc̄o
p̄tōrī venia ip̄etrat Mat. xvij. D̄me de/
bitū dimisi tibi qm̄ rog. me. Tertio tēpa/
tōis ip̄erū sedat Aūe. xi. D̄ramit moyses et
absorp̄ē ignis Ero. xvij. d̄ amalech Quar
to vicia cordis expellit. ps. Disp̄ge il. i h̄tu
te tua. et depōe eos p̄tector me d̄ne. Quarto
i p̄cio libat. ps. Inuoca me in die tribula/
tōis. Et iter. Ad dñm cū tri. cla. Sexto a
p̄cul defēdit Math. xxij. Orate ne fuga/
via fiat i hyeme aut sabbato Math. xxi.
Vigilate orate ne itret; i tēpratoz Septi/
mo ab hostibz vidicat. p̄z d̄ orōe Ezechie et
isaie p̄ senacherib Isa. xxvij. Octauo dif/
ficultatē cōplanat Josue. vi. Uociferante
p̄plo muri iericho corrūet. Nonon failiari/
tate d̄i pfert. ps. Prope ē dñs oīb iwo. eu.
Isa. Iamab. et dicet. Ecce assū Decio sc̄o
rū ageloz p̄ntia adducit. ps. p̄uenef p̄nci
pei p̄lūci p̄sallēti Undecio sp̄ūsc̄i graz
ip̄etrat. vñ orātibz aplis cecidit sp̄ūsc̄us.
Ez. lii. xij. Pr̄ dabit sp̄m bonū petētibz se.
Duodecio. saplaz donat Jaco. Si q̄s indi
get sa. post. cā a do. Eccl. i. Quelū sapiaz
palā i orōe mea. Tredecio. graz p̄dicād̄ i
petrat Ep̄bel. vi. Quartodecio p̄ mevt det mibi
fīmo i aptōe or̄z mei. Quartodecio reuela/
tōs secretoz ip̄etrat Jere. xxij. Clama ad
me rānūciabo tibi ḡndia et firma. Quindecio
prāte q̄rūlbz mirad̄z. Ja. v. Helias
orānit vñ plueret. et p̄ puerō suscitādo. iiij.
Re. xvij. Sedecio aers̄ t̄p̄ez. sic t̄p̄e b̄i gre
gorij Decio septio p̄alā s̄blidia. ps. Oculi
oīm i t̄sp̄ant Decio octauo q̄rūlbz aduer/
sitātū meref s̄blarōz. iii. Re. viij. Fames si
obōta fuerit aut pestilētia aut corrūp̄ aer
aut erugo aut locusta aut rubigo. et sic de
alibz. Sedq̄. Si q̄s coguerit plagā cordis
sui et expādit mā suas i domo hac. tu etau
dics i celo i loco hitarōis tue. Hec ibi. De
c̄ionono q̄rūlbz t̄lūiū et nccarioz donati/
one. Roz. v. Quicūq̄ iuocauerit no. dñi
salā erit. Et breuit oīa salutē h̄ria rep̄mit
pfert et p̄seruat pficua h̄ in gra et post ritas
eternā. Ad quā. zc.

D̄nica. v. Rogationū. II Ser. LXX.

Letice et accipie
p̄tis. vt gaudiū vestrūz plenū sit
Jo. xvj. Auḡ. li. d̄ moribz ecclē

Tata ē pulcritudo iusticie. tāq̄ ē locū dīmū
luc̄ etne. h̄ ē icōmutabil̄ vitas art sapie. vt
etia si n̄ liceret i ea apli manere q̄ vñ dici
mora. p̄t h̄ solū inūterabiles āni b̄ vteple
ni dlicijs z circūfluētia bonoz q̄ palū recē
meritoz tēnerent. Nec ille. Et q̄bz h̄bis
p̄z q̄ p̄seq̄ndavita etna boies mltū debe
ret d̄ludare. marie exq̄ oēs delicie b̄mūdi
z quecs op̄tia ip̄l p̄ nibilo reputati p̄gatōe
eiusdē. Ninc ē q̄p̄ salvator nr̄volē nos esse
solitos de hmōi gaudio vite etne istruie
q̄l̄ illō acq̄rete debeā. p̄ mediū fz orōis.
cū dīc. Petite et accipiet. vt gau. ve. ple. h̄
Airc qd̄ tria describūt. Pr̄ ecclā affe
ctō n̄re duorōis. cū d̄r Petite. Sc̄o pm̄
tit certitudo diuine assecutarōis. cū d̄r acci
pier. Terrio oīd̄ libalitas sufficiensime
remuneratōis. ibi. vt gaudiū vñ plenū.

Dixi primo q̄p̄io excitat af
fectō n̄re duorōis. cū d̄r Petite. Verito at
excitat n̄ra affectio ad denotōz orōis. Sic
ei dī. Auḡ. ili. de sp̄u et aia. Oīo ē conser
mēt̄ i deū p̄ piū et h̄uile affectū. Ad quā d̄
d̄ orōes horatā nos pla. Et p̄t oīs crea
tura. Dicit ē valde q̄ h̄o dñs n̄ laudat
q̄ qlbz creaſa ad deū laudādū sp̄ inuitat
Dicit ē Auḡ. Si placet opa dei. crete
ex ip̄s dei lauda et i artifice eoz retorque
amore. Un̄ Lira sup̄ illō ps. Om̄is sp̄is
lau. dñm. i. om̄is creaſa et occasio laudis
divine ip̄i homini. Sc̄o ad h̄ horatā nos
sc̄ptura diuina. Un̄ in ps. Imola do saci
ficū laudis et redde altissimō vota tua. Et
Eccl. xvij. Non impediāt orare semp. Et
j. Math. viii. Er nū clamen̄ om̄is in celo.
Tertio ad h̄ horatā nos antīq̄ p̄arrā et
pla. Pr̄es em̄vtrūs̄ testam̄t̄ oīa sua opa
orōe p̄firmabāt. Iusta illud. Io. viij. Pr̄es
n̄ri in mōte h̄ adorauit. vñ Hoe primus
edificauit altare dño deo. Nec dubius h̄
ibidē orānit offerens holocanta. vt dicunt
Hen. viij. Sil̄r et Abrahā Hen. viij. Qui
orānit ne subuerteret Sodoma. Simili
Sil̄r moyses Ero. viij. Sil̄r om̄is p̄bōe
vīc̄ ad t̄pm. De t̄po aut̄ in mlt̄ loas cuā
gelij legitur q̄ ascendēs in monte ibi p̄no/
crabat in oratōne Sil̄r de apostolis parce
Acu. i. q̄ erant perseverantes in oratōe.
Petrus q̄z et Jobānes ascēdebāt in t̄p̄lū
ad horaz orōis nonā. Paulus quoq̄ dicit

Dominica Rogationum

Fleto genna mea ad deum preme. Quarto horat nos ad h^u dignitas ageloz orones nr^us do offerent^u Thobie. xij. Qn orabas cū lacris ego offerebā orōz tuā do Quin to horat nos ad h^u p̄emincē h^u p̄tū. liz em̄ ieiunū et elemosina sint magne ututis apud deū. tū videt seruire qdāmō orōni. Sūcēm̄ qī due ale. De qb̄ di Iſi. 2 Lrif. sup Bath. xvij. Qui vult oīone suā volare ad deū faciat illi duas alas. s. elemolīna zicūnū Thob. xij. Boa ē oīo cū ieiunū et elemosina. Heto horat nos ad h^u facili tas h^u opis. Un̄ glo. sup illō Just^u at mīseret et retrubet. dicit. Sēp ē aliqd iusto qd̄ det. saltē orōz. Septio horat nos hono rabilitas h^u opis. Hā fm̄ Iſi. cū legim̄ d̄s nobiscū loq̄. s. cū orā nos cū do loq̄m̄. Idē aug. sup ps. lxix. Octauo horat nos necessitas h^u opis. Sine em̄ orōe nullum op̄ p̄ valere. iij. Paralip. x. Lū ignorā qd̄ agere debet h^u solū hēm̄ residui vt ocl̄os nos ad te leuem̄. Et iō saluator bñ dixit Luce. xvij. Oportet sp̄ orare et n̄ deficer. Sz di. placet dñe sp̄ orare et debere scio. Sz p̄ orandū sit neficio. Ad qd̄ ego r̄nide. Si scire desideras. p̄ q̄ oradū sit. nō mīta phia tibi ē op̄. Aduerte siqdē illō breuissi mū. p̄z n̄ r̄c. n̄fī saluatorz. t̄inde p̄cipies rex modū orōis. In orōe siqdē dīnica p̄dī ca duo doc̄ orare xps. s. p̄t̄ collatōz bo ni et amotōz mali. vñ ille ē toral' finis et cf fec̄ orōis xpiā. vt amoicāt mala et cōfe raf bona. De qb̄ duob̄ breuit̄ trāscurrendō orōez dīnica videā. B Est at scien p̄ dīnica oīo p̄tinet sepiē peritōes. i. qz q̄t̄ perit̄ collatōz bonoz dicēdo. Sā sacrificē nomē tuū. adueniat regnū tuū. Fi at volūras tua. Panē n̄fī r̄c. In tribō aut̄ perit̄ amotōz maloz. Et dimitt̄ nobis Et ne nos. Sz libera nos. Dicim̄ ḡ p̄ n̄ vbi p̄mo capta dīnīa beniuolētiā dicen do p̄ n̄. p̄z inq̄ i que credim̄ p̄ fidē Jo. 1. Dedit eis p̄t̄ē filios dei fieri. noſter. que diligi p̄ caritatē. Qui es i cel. i que sp̄m̄? p̄ sp̄m̄. Sacrificē nomē tuū. Dic h gorra. p̄ cū omne appetibile sit triplex. s. collatō bo ni ablatiō mali. affirmatō vtriusq. Ita p̄t̄ō p̄tinet h tria. Et qz bonū ē triplex. sc̄z celeste. gle. bonū sp̄uale sc̄z grē. bonū tpa le sc̄z nate. Valū at auferēdū ē triplex. sc̄z p̄terit̄ p̄ns et futurū. vt p̄terit̄ remittatur p̄ns vīce. futurū p̄caueat. Prima ḡ petitiō

est vt firmeatur i bono sine malo. vñ dīc. Sacrifice nomē tuū. Horra. i. firmē i nobis honor tui noīs. vel sacrificē nomē tuū i nobis. sc̄z i intellectu p̄ verā cognitōz. i. af sectu p̄ sc̄z dilectōz. i. mēoria p̄ firmā ad hēsionē. i. exercitio rot̄ hoīs p̄ bonā opati onem. vt sc̄z sit i nobis sapia filij. dilectio sp̄issci. firmitas p̄ns. opatio iinduīsa tr̄nitatē. Sacrifice ḡ nomē tuū qd̄ ē p̄z. vt te tāq̄ filij sp̄ honore. nomē tuū. qd̄ ēt dñs. vt te tāq̄ serui sp̄ timeā. nomē tuū. qd̄ ēt ihs. vt a te saluatorē salutē habeat. nomē tuū qd̄ ē xps. vt a te xpo xpianā sp̄ ritā te neam̄. ne habeam̄ nomē xpi et oga attipi Ergo sacrificē p̄ beniuolētiā in corde. p̄ re ueritātē i ore. p̄ efficacīa in ope. p̄ glaz in re muneraōtē. Hec gorra. Veritātē at de vīma ria sic expōit. Sacrifice nomē tuū. i. nob̄ p̄ bōa exēpla et sc̄z desideria. i. ita fac nos vi uereyt p̄ nos tēmīuersi glorificēt. Sc̄m̄ Lrif. vt nomē tuū p̄ nos honorificēt et glo rificēt. vt nūq̄ a laude et honore tuo cesse mus nec i mēre nec i ore nec i ope. p̄cordat cū Horra. Ex q̄ p̄z q̄ nō petim̄ q̄ nomē dei. qd̄ ē sc̄m̄ sacrificē in le. qz h̄ ē supuacū pete. s. p̄t̄ē q̄ nō petim̄. vt h̄ nomē qd̄ ē sc̄tissimū i se sacrificē i nob̄ p̄ bōa exēpla et sc̄z desideria. Hō ḡ petim̄ q̄ aliq̄ sc̄itas denouo deo ac crescat. qz h̄ ēt impossible fm̄ Liram sup Bath. vi. Sz q̄ sc̄itas q̄ ei eternaliter v̄ est relueat i creator. Et p̄mo et p̄ncipalit̄ querat̄ in bīanis ogib̄ fm̄ qd̄ dicit apl̄s i. Lox. r. Omnia in glaz dei facite. Hec nū colā de Lira fm̄ glo. Per istā āt petiōem̄ petim̄ dōm̄ sapientie. cū dōtute nobis con cedit̄ ne a sc̄ificatōe h̄ noīs disrepem̄. Sz p̄t̄ē celest̄ nomē tāq̄ nome veri eius filij in nobis vita et morib⁹ ostendam̄. et p̄ h̄ ex cludit̄ vīcum superbie. que omnia non ad laudē et gloriā diuini nominis. Sz vane glo rie operatur. Secunda petitiō est. Adueniat regnum tuū. Hic petimus donum glorie. adueniat id est ad nos veniat regnum tuū. De quo Bath. xiv. Venite benedicti p̄t̄ē mei percipite regnum. Tu em̄ regnabis in nobis. non dyabolus. nō mundus. nō carnalis affectus. Horra sic exponit. Adueniat regnum dei. qd̄ triplex. sc̄z sacre sc̄p̄te p̄ cognitōz et destruat regnū errori et ignoratiō. Sc̄do regnū eccl̄ xpi p̄ dilatatiōz et exaltationē et destruat regnū synagoge antīxpi. Tertio adueniat regnū

grē dī et destruat regnū malicie p̄cti. **N**uar
to regnū ceterū glē et destruat regnū p̄ntis
miserie et fūse. **H**otatēr at dicit h̄ Adueni-
at. i.ad nos veniat. qz fm H̄ericū de vima-
ria in tractatu dñice orōis. c.iii. **N**os pon-
dere mortalitatis p̄grauati ad illud venire
nō possum⁹ n̄iſ p̄ manū grē et misereſue
n̄i affect⁹ ad eius desideriū et p̄secutoſ mi-
ſericoſditer ſubleueſ. **H**ic at Lira expōit
qz exq̄ n̄o possum⁹ ad dñm venire n̄i ipſe
pius veniat ad nos. vt dī Aug⁹ ſup Joh⁹.
ideo perim⁹ aduenire regnū. i. beatitudinē
ceterā. qz bñ dī regnū. qz ibi habet plena et
pfecta copia oīm bonoz. et p̄ hāc peritōem
excludit auaricia q̄ n̄o querit regnū dei. h̄
regnū bñ mūdi. Et ita auaricia ſpealrtra
riaſ regno dei. pter inclinaciōem affect⁹ ad
ip̄a terrena. **H**ec Henric⁹. Per hāc ſedam
petitōem perim⁹ donū intellec⁹. q̄ cor mun-
dat vt de' videri poſſit. **D**oc em̄ donū tria
opat in nobis p̄ q̄ diſponimur ad regnum
dei psequendū. **N**ā p̄mo mente instruit ad
fane intelligendū ea q̄ fidei ſunt. **S**ecō u
tellectū instruit ad recte credendū. **T**ertio
mentē purgat ad pure intelligendum. **H**ec
Heric⁹. **T**ertia petrio. **F**iat volūtas tua
ſicut in celo et in terra. **D**ic petum⁹ illō p̄ qd̄
poſſem⁹. ſeq̄ beatitudinē fm Liram. **H**ec
at est impletio diuine volūtas p̄ ſeraz ope-
rationē. qz freq̄nter volūtas ei⁹ nob̄ est in-
cognita. et qn̄ cognoscit adhuc impotētes et
pigriſum⁹ ad implendū. **J**do terrio perim⁹.
Fiat volūtas tua. i. insp̄res nobis ſtūce
et ppolitū ad implendū tuū bñplacitum ro-
lūtaſ. **A**ddit aut̄. ſicut in celo et in terra. **B**ti
em̄ q̄ ſunt in celo qz ſunt p̄uanci ūmediate
regule diuine ideo nō p̄t deficerre nec de-
uiare a diuina volūtate. et ideo nos q̄ ſum⁹ i
via q̄ n̄o ſum⁹ ſic ūuici petum⁹ vt diuina grā
h̄ ſuppleat in nobis tenēdo volūtate ſram
ad ſuā in opib⁹ nr̄is ſicut p̄format illi qui
ſunt in celis. **H**ec Lira. **P**erim⁹ ḡb̄ donū
grē p̄ grām em̄ ſit volūtas dei in nob̄.
oram⁹ aut̄ vt volūtas dei ſit. q̄ ſi n̄o poſſit
effe ſine n̄fa petitōe. qz illam facit etiāz no-
bis non perentib⁹. vt dicit Lipzian⁹. h̄ ora
mua et libertas nostri arbitrii ſocietur p̄
grām ſue volūtati. vt dicit Jeronimus.
Henric⁹ aut̄ pulcre ſic expōit generalius
h̄ic ut expōit Horra. **F**iat volūtas tua. in
petōz pueriſione. in cōuertoſ ſanctificati-
one. in ſanctificatoz glorificatoe. **H**ec em̄

tria vult de⁹ a nobis. **U**n Ezech. xvii. dī
Hunq̄d volūtati mee eſt mors imp̄q. d.
non. **E**t ſi. **H**ef. viii. d. **H**ec eſt volūtati
dei ſanctificatio r̄ia. **E**t Joh. vi. **H**ec eſt vo-
luntas patris mei q̄ misit me ut om̄is qui
videt filiū et credit in eū habeat vitā etiā.
Sicur in celo et in terra. i. ſicut in angelis
ita in hominib⁹ ſicut in iuſtia in peccato
ſicut in xpo ita in ecclā ſicut in rōne ita in
volūtati. **Q**uartā petrio. **P**ancem noſtrā
quotidianū da nobis hodie. **H**ic fm Hor-
ram petum⁹ donū nature. p̄ qd̄ intrumenta
liter ducimur ad beatitudinē fm Liram.
Et videte quatuor q̄ petit fm Horra. Pa-
nem in q̄t n̄o carnes n̄o pifca. a. non aliqd
ſupfluum. ſed qd̄ neceſſariū eſt nature. qd̄
ſignat p̄ panem. **E**ccl. xxii. **I**ncū vite ho-
minis aqua et panis. **S**ecō addit. **H**ec ſo
nō dī meū. et h̄ ideo fm Lyrō. vt nemo ſi
bi tpalia appropriet. qz fm ipm oīa que dā
nobis deus nō ſoluz nobis dat ſed enā
alīa p̄ nos. nec dicit alienū h̄ dicte noſtrā
id eſt. de nr̄o iuſto labore nō de alieno fa-
guine. vt rſurarius facit q̄ d alieno viuit.
Tertio addit. quotidianū. ita pōit Lucas.
ſed **H**atbe⁹ ponit ſup ſubſtantialē. ſug
addit ſubſtantiaſ ad ſuſtentatoe nature.
Bñ m̄ dicit. quotidianū. nō annū. i. p̄ anni
integz vel decem annis. puiſum vel i bor-
reis reſeruatū. **Q**uarto addit. da nobis
Quaſi dī. **D**nia nec minimū habere poſſi-
mus n̄iſ tu des. **P**ſalmista. Qui dat dīſ
omni carnī. **E**t dicit nobis qui ſumus h̄
lī. qui eriam ſubuenimus fratribus in di-
gentib⁹. **E**t addit. hodie. id eſt. in pſenti
vel hodie. quia neſciimus ſi in cratiū po-
ueniamus. **L**yro. **P**ro cibo quotidiano
iuſſit orare. vt nequaq̄ vſteriori diei cu-
ra cōcurreret. **G**eneraliter in expōit illa
petrio. **P**anē nr̄in. de pane q̄nupli. **D**e
pane penitentie ad reſolutionē languoris
Pſalmista. **S**urgite poſtuā ſedentis q̄
manducatis panem doloris. **P**anem in-
telligentie contra famem erroris. **E**cclē-
ſia. xv. **L**ibaut illum pane vīte et inelle-
ctus. **P**anem eucharistiæ ad impingan-
onem amoris. **J**ohannis ſexto. Ego ſum
panis vīus qui de celo deſcendi. **T**u
merito dicitur ſuper ſubſtantialis. quia fm
Liram tranſcedit vitam corporalem. et da
vitā etiā. **P**etēdo aut̄ h̄ ſacramēti pe-
tum⁹ alia oīa q̄ ordinat ad ipm. vt pat̄. iii.

Dominica Rogationum

Sicut. Dicis etiā quotidian? qr fm cum
 quidie ipm sumim? p mīstros ecclie. qd h̄ sa/
 cramentū peipiūt p se et rora cōmunitatē.
 Itē perim? panē glē ad delectōrem sapo/
 riā Luce. tūi. Būs qd māducāt panem in
 regno dei. Item petim? panē nature. De q
 habitu est. nec mirum. Nam cum anima
 non exeret operationes meritorias nisi
 in corpore. pater qd requiritur sufficiētia
 vicius ad vitam corporalem cōseruandam.
 et qd fm Liram petim? oīa necessaria vī/
 te. Sed qd qdātio. Dimitte nobis de/
 bita nostra sicut et nos dimittim? debito/
 rib⁹ nr̄is. Hic incipit pma petitio p amoti/
 one mali. Et pmo petit p auferendo malū
 pteritū. culpe ppetrate. Ut dī. Et dimit/
 te tu sez qd habes pte dimittrēdi pteā nob̄
 pteōrib⁹ debita nr̄a. i. peccata qd̄ aia obli/
 gat ad penā. Sz qd qdātioz impe/
 trare a do nēcessē est ut exhibeat ea. pimo
 Ideo dī. Sic et nos dimittim? debi. nostr⁹
 id est. relacan̄ irā et maluolentia. Jutta il/
 lud. Eccl. xxvii. Relinque pto nocēt te. et
 tūc depacātib⁹ tibi pteā solutēt. Sz diceres
 videt et h̄ qdēbitū pecuniarū sit debito/
 rib⁹ nr̄is dimittendū. Sūl qd̄ emēda pro/
 offensā nō sit petenda qd̄ est valde difficile
 Ideo qd̄ ista dimissio intelligit duplicit.
 Uno mō qntū ad offensaz. et hec ē nēcessi/
 tas. qd̄ tenemur oēs diligere et charitate.
 Alio mō qntū ad iniuriā. et h̄ nō est nēcessi/
 tas. licet sit supērogatio. Sic em̄ abla/
 tam pecunia nō tenet qd̄ auferēti dimitte/
 re. sed eam repete p. Sic de iniuria sibi
 illara p̄ qd̄ recōpensatōem p emēdā pete/
 re fm ordinē iusticie. Sic qd̄ fm Liraz nec
 emēdā nec pecunia tenetur dimittere. Sz
 solū offensam. i. rancorē de corde. Et patz
 fm Henrici. qd̄ oēs tenemur ad istā orōez
 quia nō est aliqđ̄ ita sanct⁹ qd̄ in aliqđ̄ non
 offendat vel delinquit. et h̄ vel p̄ mēt̄ eu/
 gationē vel p̄ inordinatē cogitationis ob/
 repitionē. vel labat̄ in verbo p̄ ignorātiaz
 vel errore. vel aliqd̄ fiendū obmitrat p̄ ob/
 litionē vel et fragilitate hūana labatur p̄
 oīosum sermone. vel qn̄b̄ titillat̄ p̄ pervane/
 gle. subrepōem vel recedat a districōe pfe/
 ctionis p̄ aliquā suūp̄si? p̄descēsōez. Et qd̄
 ista sunt ventalia. idco nullus ita est sanct⁹
 qd̄ teneat̄ dicere. Dimitte nob̄ debita nr̄a.
 Delinq. at dī. Dimitte nob̄ debita nr̄a.
 qd̄ peccata nr̄a. qd̄ in primo perim? dimitti

penā et culpam. qd̄ nō fieret in scđo. qr pec/
 catū qn̄b̄ dimittit ad culpā. et tñ remanet
 reatus ad penā. Debta aut̄ nr̄a dicuntur
 qd̄ tenemur deo. vt religionem et veneratōez
 nobis p̄s debitā gubernatiōem. primis
 nostris mutuā dlectōem. Et ideo quādo
 ista debita nō soluit̄ vt dcm? tūc deo ita. i.
 peccata p̄rahim?. p̄ quib⁹ deo penā debe/
 mus. Hec debita qd̄ nobis dimitti petim?
 tam quo ad culpā qd̄ qd̄ ad penam. cum dī
 mus. dōbita nostra. Hec Henricus. Et ne
 nos inducas in temptatōem. Hic perim?
 pro cautela futuroz malozum. Quasi dī.
 Et si nos permittas duci p̄ sensum vt ex/
 ercitemur. non tñ induci per cōsensum ne/
 succūbam? tunc em̄ inducimur. id est int̄
 dicimur. qd̄ habet efficaciā tempratio. h̄ ē
 qd̄ vincimur. Hec Horra. Et h̄ est qd̄ dī
 hic Lira qd̄ nō petim? vt nō temptemur. qr
 temptari nō est malum sed magis ad vir/
 tutis exercitū qd̄ viriliter resūstir. ppter
 quod dicit ps. Proba me deus et tempa/
 me. Sed petimus ne in temptatione z in/
 ducamur. id est. ne a temptatione deuina/
 mur. Unde fm Henricum petimus vt in
 omni temptatione que fit vel a carnevel et
 mundo vel a dyabolo possimus per aux/
 ilium gracie diuine victorialiter triumphar/
 re. Unde fm ipsum in temptatōem indu/
 ci est scienter temptationi p̄sentire. Sz
 diceres. tamen deo neminē temptat vt dī
 Jacob. quomodo qd̄ petim? non induci in
 temptatione. Respondeo. Verū est deus
 non inducit aliquē in temptationē causaliter
 et effectiue. Sz bene permissiue. Ideo sic
 exposui. ne inducas. id est. induci permittas.
 Sz libera nos a malo. Septima pe/
 titio in qua petim? vt a malis p̄sentib⁹ li/
 beremur. quasi dī. Dimitras p̄cēta mala
 p̄caueas a futur⁹. et a p̄ntib⁹ libera. Am/
 lo inquā mūdi qd̄ positus est in maligno. f.
 Joh. xl. v. A malo carnis vt non agam
 quod nolo. Rōy. vii. A malo dyaboli qd̄ ma/
 le rexat Math. xv. Ita dicit Horra. Lira
 autem dicit qd̄ hic petimus liberari a ma/
 lo p̄sentie pene. scilicet a somite peccati inclu/
 nante nos ad pteā. Sūl petim? amoneri
 alia mala p̄nt̄ vīte qd̄ p̄nt̄ nos ad pteā du/
 cere. Etime. qd̄ ē p̄bū optat̄ respectu p̄ce/
 dētū fm Liraz. et sic ē optatio adimplētōis
 oīm peccator. Prima petitio petit fidē. scđa
 spem. certa caritatē. qd̄ta fortitudinē. qn̄ca

iusiticiā. sexta prūdentia. septima temptantia.
Prima est luxuriā. q̄ nō sacrificat s̄ pol-
luit nomen. Secundaavariciā. q̄ non cupit
regnum celi sed terre. Tertia accidētia. q̄ ni-
hil facit. Quarta gula. cui panis nō suffi-
cit. Quinta ira. q̄ rancorē nō dimicet.
Sexta ira superbia. q̄ in tēporeō inducit.
Septima inuidia. q̄ malū alteri querit.
Ex his p̄z qd petere a deo dēm⁹. q̄ collati-
onē boni et ablatōnem mali.

Dixi secundo q̄ in verbis istis tāgutur
certitudo dīmīe assecratois cū dīz. accipie-
tis. nō dicit. qd accipies. sed intelligit illō
qd dicit. pphā. grāz. et glāz. dabit dīs. Acci-
pieris. ḡ indubitatē et certissime. habundāt
et copiosissime. De pmo dīz. Si qd pete-
ritis p̄m in noīe meo dabit vob. vbi dīc
Lys. Perētis negligētia reprehendit vbi
de dantis misēdia nō dubitat. **Dic Ber.**
dicit. Nemo n̄m p̄cipendat orōne suam.
Dico enī vobis q̄ ip̄e ad quē orām⁹ n̄ par-
cipendit eam. sed postq̄ egressa sit de ore
nro ip̄e scribit eam in libro suo. Et sequit.
Et duobvñ sperare dēm⁹ indubitatē.
q̄ aut dabit qd perim⁹ aut qd nouit virili⁹.
Hec Ber. quis ḡ nō petet videntis illū q̄
metiri nō p̄ sic indubitanter p̄mitē. Nō
solum aūr. p̄misit dare s̄z et iurauit Lucc. i.
Si īurauit ad Abrahā p̄m n̄m datuſ
se nobis. Si se multo magis alia oīa a se.
De scđo dīz Jac. i. Postuleat aut a deo q̄ dar
omib⁹ affluēter. et nō impropereat. et dabis
ei. Econtra dyabol⁹ q̄ pauca dat et vana.
sed mlt̄a improperebat Eccl. xx. Exigua da-
bit et mlt̄a improperebat. Certe exigua dat
secularib⁹ et vanis in delectatiōe momen-
tanea. sed multa improperebat. in exactiōe
in pena perpetua. Juxta illud Greg. Mo-
mentaneū est qd delectat. eternū qd cruci-
at. Notanter autē dicit. dat affluenter. Et
certe sic est. qz sepius plus dat q̄ perimus
Ephe. iii. Pōtēs est aut omia facere super
habundātē q̄ perim⁹ aut intelligim⁹. Pa-
tet h̄ in peritō filii pdigi. q̄ perit annume-
rari solū mercenariis. Iz p̄z enī in filii econ-
uerso recepit. et oīavt filio suo restituit Lu.
xv. Patet h̄ de Job q̄ recepit multa p̄la p̄
tribulatiōem q̄ habuit ante in sua posse-
sione. Job. xl. Idē p̄z de Aaron q̄ petiit
vt dīga florere et m̄ accepit nō solū floren-
tem sed etiā fructiferam. H̄e. xvij. Idē p̄z

de Salomone. ij. Re. iii. q̄ petuit sapientiam
accepit insup pacē et diuitias. Idē pater s̄
Zacharia p̄ie sancti Jobānis. q̄ petuit s̄
bi dāri filiū et obtinuit nō solū filii. s̄z mā
ppham maximū. ymo pl̄. q̄ phāz. q̄ maior
nō surrexit. Ecce q̄s aperte videm⁹ liberali-
tate dantis. Bene ḡ dicit. Petite et acce-
tis.

Dixi tertio q̄ in vībis p̄missis
diuina. q̄ est sufficientissime remuneratio-
nis. cū dīz. vt gaudīū vīm plenū sit. Līra
qd sciendū q̄ triplex est gaudīū. Quoddā
enī est vacuū omnino. qddam semiplenum
quoddam plenum omnino. Num̄um et
falsum. scđm vīrū. tertium p̄fēctū. Prīmū
mūdi. scđm insti. tertiu dī. Prīmū abiēcī
scđm diligēcī. tertiu semp inquirēdāz.
De pmo et secudo simul tractabam⁹ com-
parationē ad scīnuicē. vt melius qdlibz il-
loz in suo valore appareat. et p̄sequētē de
tertio. Sciendū igī q̄ gaudīū mundi cō-
sistit in vanitatis et delectatiōe momen-
taneis et caducis. **De quo Job. xx. dī.** Hoc
scio a p̄ncipio et q̄ est posit⁹ homo sup̄ter-
rā q̄ gaudīū impior̄ breue est. et gaudīum
ypocrite ad instar pūci. **De scđo scđm gau-**
dio iusti et boni hoīs qd p̄sistit in virtutib⁹
et meritis ac alijs donis gratiis. De
q̄ Eccl. xxx. Non est oblectamentum sup-
cordis gaudīū. Quo enī nō debet gande-
re vir iūlī habens spēm certā de renume-
rante suor̄ meritoz. **Roz. vii.** In spe ga-
dentes. **Sic gaudebat apli.** q̄n digni ba-
biti sunt p̄noīe xp̄i contumelīa pati. Act. v
Differt autē gaudīū istud sp̄iale a gaudi-
mundi carnali in plurib⁹. **E**t pmo et puri-
tate. quia istud gaudīū sp̄iale est p̄p̄z
p̄tentie. viij. nō habet amaritudinem con-
ueratio ip̄i. vnde est sic vinum forte ad
inebriandū. **E**conueroſo. gaudīum mundi
gaudiū luctus occupat. **Unde Iai. viii.** Unū
mītrū est aqua. Et Boeaus. iij. dī
solatione dicit. Q̄ multis amaritudinib⁹
rum est aut q̄ cū polom nō libetē bibunt
vinū mītrū ut yralici. sed purū. q̄ etiā non
ita libenter bibit gaudīū sp̄iale purum et
nō dimittit. impurū gaudīū mīdi. qd est
pessima mixtura mītrū. **E**t at p̄mītrū da-
plīci mītra. sc̄ remorsu. p̄scie et solitudo.

Dnica Rogationum

eruante. Remorsus conscientie est sic moribus regius q̄ rodit carnēz magnis expensis indiger, sicut gallinis z alijs que ponuntur supra locū, que q̄nto plus ponuntur tanto plus p̄sumuntur, et plus p̄sumunt morbo q̄ sustenteretur fomento. Ita est in isto gaudio, quia plus remordet remorsus conscientie q̄ delectet dulcedo iocunditatis transitorie z mundane. Hinc Salomon dicit. **H**elior est buccella panis cum gaudio q̄ plena domus diutius cū iugio. Prover. xvii. Secundo istud gaudiū est mīcū sollicitudine crucianente. De qua dicit Bern. Q̄ diuties mīdane cum labore acquiruntur, cū timore possident, et cū dolore amittuntur. Non est gaudium in diuties, in deliciis, et vanitatibus, sed potius tristitia z miseria insaciabilis. Juxta illud Job. iiiij. Qui biberit ex hac aqua sitiet iterz. Unde conduto cū Richardo de duodecim, patriarchis ca. ccxv. Q̄ qui vult in veritate gaudere oportet nō solū falsam delectationem sed eria vanā p̄turbardem excludere. Et quo infero q̄ qui adhuc in infinitis delectat, interna p̄solatione viq̄ indignus est. Secundo infero q̄ nullus p̄t potest gaudere nisi q̄ de intermis z veris bonis gaudet, ut dicit Richardus. **V**inc Psalmita ait. Quā magna multitudo dulcedis quā abscondisti. Notanter dicit abscōditi. qd tractans Richardus dicit. Quid miraz si eam mundi amator nescit quā diligenter se p̄s abscondit. Hinc ps. ait Dedisti leti ciā in corde meo. Dicit i corde, nō extra. Corpus dicit. Intra in gaudiū dñi tui. Hō dicit, et in gaudiū dñi **N**at. ccv. Et his patet fm Richardi ca. xxvij. q̄ mens que per varia desideria fluctuat, quā adhuc seculariū curariū procella exagitat ad illud intermū gaudiū nō p̄tingit. Hec Richardus. Scda differentia spūiale gaudiū est continuitas z discontinuitas. **P**rover. xv. Secura mens quasi iuge p̄tinū. Econverso de gaudiū mīdi Job. xx. Sauditum ipsoz ad instar puncti. Ipocrita dicit esse mīdus, qz falsus. Tertia differentia ē dignitas et indignitas, qz spūiale est de rebus dignis. **P**hilippe. iij. Sauditum in domio temper. Econverso seculare de voluptate membrorū turpū, ut dicit **H**eneca ep̄la tv. Hoc em̄ gaudiū non est aliud nisi luxuriari in spectaculis inebriari impingua-

ri. nibil mali pati. **P**roverb. iii. **S**tultorū exultatio ignominia. Quarta differentia est salubritas et nocivitas. Nam spūiale gaudiū salubre est in hoc, quia gustato spiritu despīt omnis caro, ut dicit Aug. Econverso. Sauditū mundi facit p̄temnere omnia celestia, qz animalis homo nō p̄cipit q̄ dei sunt. **S**tricticia em̄ inest illi. **L**orinth. iiij. Ex his patet in quo differt gaudiū mūdia a gaudio spūiali. Et patet etiā h̄ q̄ in infinitū beatior et felicior est gaudens gaudiū spūiali q̄ corporalib. **Q**uia dicit Richardus vbi supra cap. ccv. **Q**uanto pl̄ exterritus iustus videſ infelicior eo interius beatior est. Econverso ille q̄nto plus videtur exterritus felicior tanto plus interius miserabilius. De tertio gaudio sc̄z dei, quod est omnino plenū atq̄ pfectum breuiter videndum. Istud em̄ gaudiū p̄sistit in dei visio ne. **I**uxta illō ps. **L**evicabib cū in gaudio cū vultu tuo. Istud gaudiū erit plenum et pfectum ex diversis. Primo ex regi illius p̄ntia, quem sancti videbunt in matrino de core, quo viso ita implebunt q̄ vlt̄ non poterunt velle quicq̄ aliud. **D**e quo Isaiē ccxiiij. Regem in decorē suo videbunt. Illa visio erit plenitudo pfecta et trib⁹ scilicet deitate z humanitate z fraternitate t̄p̄ ad nos. Secundo erit illud gaudiū perfectus a societate sanctor̄, et h̄ tripliciter, a multitudine. **A**pocal. viij. Vidi turbam magnā quaz nemo. **T**ū nobilitate, quia Maria angelicet omnes reges. **A**poç. v. **F**ecisti nos deo nostro regnū. **T**ertio ab amicabilitate, qz vniuersalib gaudiū alterius reputabitur suū. **T**ertio erit plenū illud gaudiū ab inferno, ppter tria. **P**rimo qz illū euaserunt, sc̄o qz hostes videbunt cruciatos. **T**ertio quia p̄tē amplius destruet. **Q**uarto erit plenū illud gaudiū a mūdo. **T**h̄ tripliciter qz miseriā mundi būiū euaserunt. **S**econdo quia tantū hostem tam debiles viserunt. **T**ertio quia amplius ei nō cumbunt. **S**ic ergo sancti perfectū gaudiū et plenū non possunt habere nisi in celo. **H**ā licet in p̄nti p̄ gratiam habeant verū et purum gaudiū, ut dicunt est, namen habent quodāmodo semiplenū, eo q̄ q̄ndiu sunt ī corpore peregrinantes a domino, et corpus quod corrumptis aggrauat animā et deprimit terrena habitatio sensū mīla cogitantes, et qz caro cōcupiscit aduersus sp̄m, et qz

E

nō qd volo ago bonū sed qd odi malū. Et
h is de causis dī esse qsi semiplenū. qz er si
spūs pmptus est. caro aut̄ infirma. Sed
in celo tūc erit plenissimū. qz ad nutuz aie
seruit corpus et abscedet ois tristitia et im
pedimentū qdlibet Isa. xxxv. Gaudium et
leticiā obtinebūt. fugietqz dolor et gemur.
Ad quod gaudiū pducat nos dñs ihesus
cps Amen.

In ascensione domini.

Sermo. LXXI.

Omnis ihesus

D postqz locutus est eis assump̄ē in celum et sedet ad dexterā dei. **M**arcyltimo. Quāvis de omnibz christi opibz q in nra humanitate opat̄ est opera do salutē in medio terre multū gaudendū eo qz quicqd in assumpta humanitate nra fecit. totum nob̄ ztulit ad salutē. vñ nobis natus est vt Isa. ix. dī. Nobis datus est in passiōe. ps. Propter te sustinui obprobriū. operuit p̄fusio faciē meā. Et. j. Pef. q. Christus passus est pro nobis. nobis etiā resurrexit. Quia vt dicit aplus. Resurrexit ad iustificationē nostrā. Ror. iii. Que omnia plena sunt gaudio. multo tñ maior exultatio. et gaudium multo incōpabilius nobis esse deberet de ope ascensionis sue in celum. eo qz gla ascensionis xpi totū dispē sationis diuine quā in carnē nra opat̄ est. fuit cōplementum. **I**uxta illud Ephē. iiiii. Qui descendit ipē est et qui ascendit super omnes celos vt adimpleret omnia. Unde dies ascensionis est dies requierōis et q̄tē xpi. in quo requieuit ab omni ope quod re parauerat Ben. q. Unde ipē dicit ad p̄ez Job. xvii. Opus consummavi qd dedisti mihi. Magno igitur gaudio nobis gaudendū est hodie. amplioris exultationē qz de nativitatī aut resurrectionis eius mī sterio gratilandū. Nam et si gaudium angelus cum multitudine militie celestis an nūciauit mūdo in nativitatē Luce. q. illud tamen gaudium impsecrum erat. eo qz nū bil nobis nasci p̄fuit nisi redimi. p̄suīscer. vt dicit Gregorius in canticō pascalis labati. licet etiam gaudiū magnum et maius p̄cedenti fuit dī xpi passione. p̄ quā sumus deo reconciliati. eo qz vt dicit aplus. Ror. v. **J**ustificati sumus in sanguine ipius ab ira p̄ ipm. Illud tamen gaudiū etiā nō dū

fuit plenum et p̄summatuz. eo qz lanci p̄ tres de limbo educti celum ascendere nō poterant donec ianua celi aperiret. qdno prius fieri potuit qz p̄ ascensionē xpi. Qui ascendens iter pandit ante eos. **D**icere q. Gaudium resurrectōis quāqz in lemagnum fuit eo qz corpus morale stolam tue induit glorie immortalis. **I**uxta illō. Con cidiisti fasciem meū et circucladisti me len cia. Ps. tamen nihilominus illud. gaudiū nondū fuit completū. Primo et eo quāqz diu xpus sic mansisset in carne glorificata cū discipulis conuersando in mūdo. sp̄lancrus non fuisset datus. eo modo quo datus est de celo. **I**uxta illō. Huius ego adi ero paracitus non veniet ad vos. **T**ertio Secundo quia nū i ipsi ascendisset. ipē nostra ascendendi in celū frustrata fuisset. Ex quo em̄ caput non p̄cessisset. quo mem bra seq̄ porrissent. Aut et quo victor mor tis ad locū immortalitatis non ascendisset. quomodo sp̄s mortalibz hominū fuisset illuc p̄ueniendi. Si em̄ filius regi aulam non ingredīs. quo seruus pānōfus ingredi speratur. Propter quod Augustinus ī sermone de ascensione dicit. qz resurrecio dñi est sp̄s nostra. **S**ed ascensio dñi ē glorificatio nostra. **E**t ibidem. Nos chri sti mors vinificauit. resurrectio crevit. sed xpi ascensio p̄securauit. **D**um enim domin⁹ noster naturam humanā sideribus porta nit. credentibz celum patere posse mōra uit. dum vincentem in celestibz elevant. vi etorē mortis quo sequamur ostendit. Inquit Aug⁹ sup̄ illud Actū. S. Elenatis ē in celum. In hac ergo solēnitate delemus est finaliter cyrographū nostre damnatio nis. mutata est sententia nostre corruptio nis. Illa enim natura cui dictrum est. terra Gregorius omelia. xxiij. **A**ui concordans Chrysostom⁹ in omelia dicit. Naturā cui causa la paradisus a cherubin custodiebat. hodie supra cherubin cum summo bono resusceptra est. et natura cui dicerū est. terra es et in terram ibis. hodie in celum iuit. et sine termino supra celos regnat. **D**ecile ratem xpi passionē et resurrectionē do patri sumus reconciliati. et a dyaboliseri uitute erepti. per ascensionē tamen christi possessores sumus paradisi effecti. cōfir